

[Prima](#) / Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2020

<https://statistica.gov.md/newsview.php?l=ro&idc=168&id=7002&parent=0>

Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2020

31.05.2021

Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2020¹

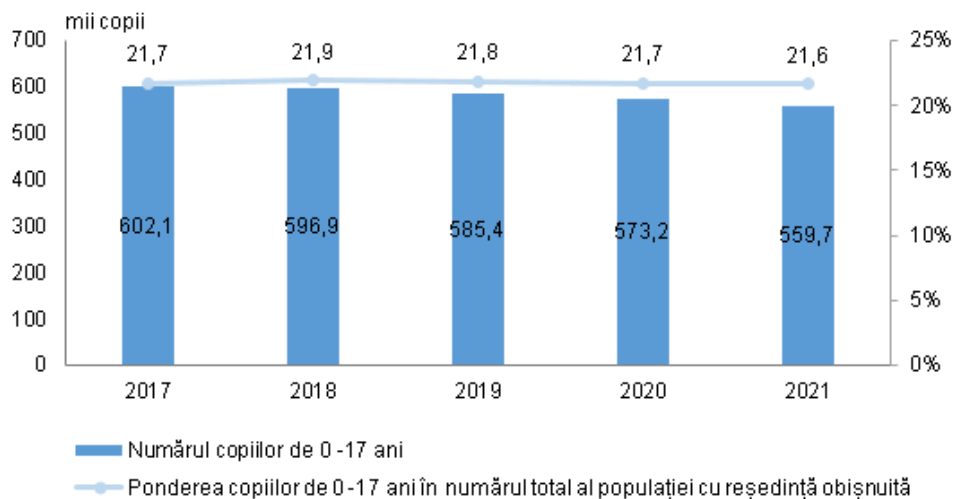
Biroul Național de Statistică prezintă informația privind situația copiilor în anul 2020.

Situația demografică

Numărul copiilor este în descreștere continuă

La 1 ianuarie 2021, numărul copiilor în Republica Moldova a constituit 559,7 mii² sau aproape fiecare a cincea persoană era în vârstă de până la 18 ani. Ponderea copiilor de 0-17 ani în numărul total al populației cu reședință obișnuită la începutul anului 2021 a constituit 21,6%.

Figura 1. Numărul și ponderea copiilor în total populație cu reședință obișnuită, la 1 ianuarie, 2017-2021

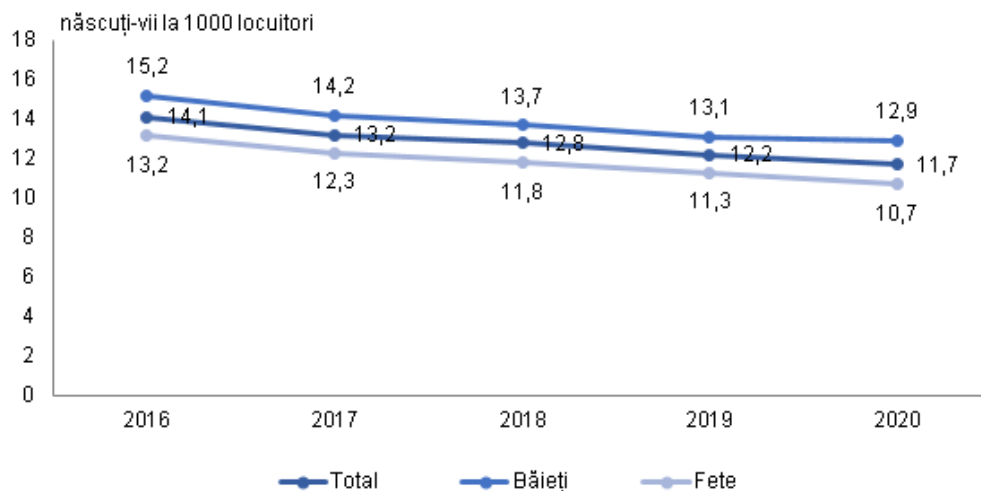

[Datele graficului în format .xlsx](#)

Rata natalității este în descreștere

Numărul copiilor născuți-vii în anul 2020 a constituit 30,7 mii, fiind în descreștere cu 5,2% față de anul precedent. Rata natalității înregistrată în anul 2020 a constituit 11,7 născuți-vii la 1000 locuitori, fiind cea mai joasă din ultimii 5 ani (*vezi anexa, tabelul 2*).

Figura 2. Rata natalității pe sexe, 2016-2020

[Datele graficului în format .xlsx](#)

Băieții predomină în numărul copiilor născuți

Din numărul total al copiilor născuți-vii 52,4% au fost băieți, raportul de masculinitate fiind de 110,2 băieți la 100 fete. Cei mai mulți copii (90,7%) s-au născut după o durată a sarcinii de peste 35 săptămâni.

Femeile din mediul rural nasc la o vârstă mai tânără comparativ cu cele din mediul urban

Comportamentul reproductiv în rândul femeilor de vârstă fertilă a suferit transformări în ultimii ani, evidențiate atât în diferențele de vârste la prima naștere, cât și în diferențele pe medii de reședință ale acestora. Astfel, vârsta medie a mamei la prima naștere în anul 2020 a fost de 25,2 ani. Femeile din mediul rural au născut la o vârstă mai tânără - 24,0 ani comparativ cu cele din mediul urban - 26,9 ani. Distribuția născuților-vii în funcție de vârsta mamei evocă concentrarea acestora în intervalul de vârstă de până la vârsta de 30 ani (cu 64,1% din total născuți-vii).

Copiii născuți în afara căsătoriei predomină în mediul rural

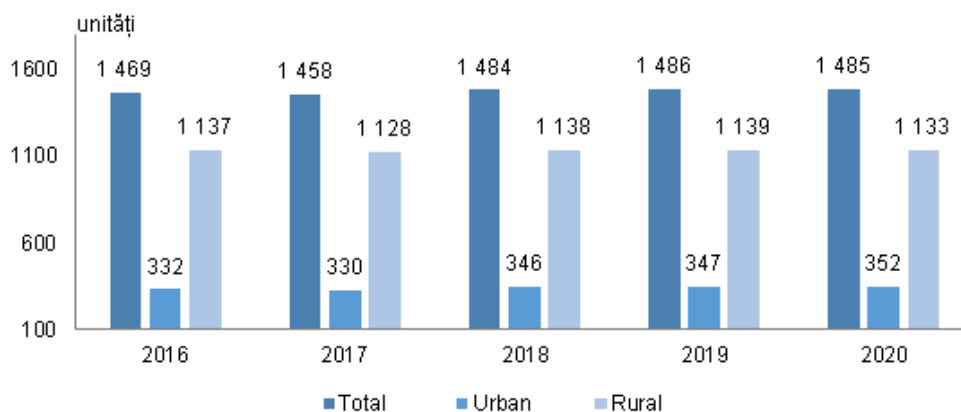
Nivelul natalității extraconjugale în anul 2020 a constituit 19,7% sau aproape fiecare al cincilea copil s-a născut în afara căsătoriei. În mediul rural, în afara căsătoriei s-au născut 23,0% din născuți-vii comparativ cu 14,8% în mediul urban (vezi anexa, tabelul 4).

Educația copiilor

Educația timpurie

În anul 2020, în țară au funcționat 1485 instituții de educație timpurie, inclusiv 808 cu statut de creșă-grădiniță, 568 – grădinițe, 90 – școli-grădinițe, 17 – centre comunitare și 2 creșe. Majoritatea instituțiilor de educație timpurie aparțin sectorului public (1470 unități sau 99,0%), iar 15 unități fiind instituții private. Din totalul de 1485 de instituții de educație timpurie, 76,3% au funcționat în mediul rural. În perioada 2016-2020, la general, numărul de instituții de educație timpurie a crescut cu 16 unități, înregistrând disparități pe medii de reședință cu 20 unități mai multe în mediul urban și cu 4 unități mai puține în cel rural.

Figura 3. Numărul instituțiilor de educație timpurie, pe medii de reședință, 2016-2020

[Datele graficului în format .xlsx](#)

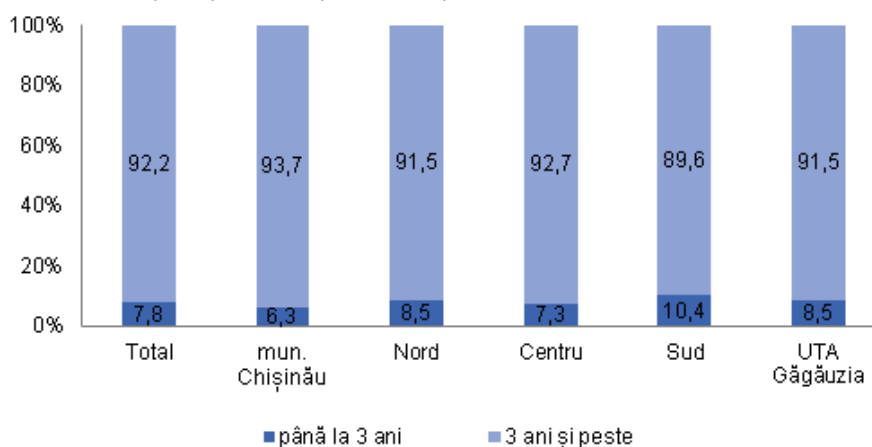
Numărul copiilor înscriși în instituțiile de educație timpurie este în descreștere

La sfârșitul anului 2020, numărul copiilor înscriși în instituțiile de educație timpurie a fost de 134,2 mii persoane, înregistrând o diminuare cu 15,5 mii sau cu 10,4% comparativ cu anul precedent. Reducerea numărului de copii din instituțiile de educație timpurie a avut loc atât în mediul rural (cu 9,0 mii sau cu 11,6% față de 2019), cât și în mediul urban (cu 6,5 mii sau cu 9,0%) (vezi anexa, tabelul 5).

În anul 2020, puțin peste jumătate dintre copiii din instituțiile de educație timpurie au fost înscriși în instituțiile din mediul rural (51,1%) și au fost de sex masculin (51,8%).

Majoritatea copiilor erau înscriși în învățământ preșcolar (92,2%), cu valori diferite pe regiuni, înregistrând cea mai mare pondere în mun. Chișinău – 93,7% și cea mai mică fiind în zona Sud – 89,6%.

Figura 4. Ponderea copiilor înscriși în educație antepreșcolară (până la 3 ani) și învățământ preșcolar (3 ani și peste), pe regiuni, în anul 2020

[Datele graficului în format .xlsx](#)

Distribuția pe vârste a copiilor din instituțiile de educație timpurie denotă o preponderență a copiilor cu vârsta de 5 ani – 24,9%, 4 ani – 23,9%, 6 ani – 23,8% și 3 ani – 18,4%. Ponderea copiilor cu vârsta de până la 3 ani (înscriși în educație antepreșcolară) fiind de 7,8%, iar a celor de 7 ani și peste – 1,2%.

În anul 2020, la 100 locuri în instituțiile de educație timpurie din țară au revenit în medie 76 copii. Pe medii de reședință, se remarcă o valoare mai mare a numărului mediu de copii la 100 locuri în mediul urban – 91 copii comparativ cu cel rural – 65 copii (în descreștere comparativ cu 2019 – 101 și, respectiv, 73 copii la 100 locuri).

Pe raioane, disponibilitatea locurilor, de asemenea, fiind diferită, cei mai mulți copii la 100 locuri fiind înregistrate în mun. Bălți – 111 copii, mun. Chișinău – 94 copii și Ialoveni – 93 copii, iar cel mai puțin solicitate au fost instituțiile din raionul Leova, unde valoarea acestui indicator a fost de 42 copii la 100 locuri.

În anul 2020, numărul copiilor cu deficiențe senzoriale, fizice și comportamentale înscriși în instituțiile de educație timpurie cu destinație specială a fost de 742 persoane (inclusiv copiii din grupe cu destinație specială în cadrul instituțiilor cu destinație generală). Majoritatea acestor copii fac parte din grupa de vârstă 3 ani și peste și sunt cuprinși în învățământul preșcolar (96,6%). În funcție de tipul necesităților, ponderi mai mari revin copiilor cu deficiențe de vorbire (38,4%), de vedere (26,5%) și de intelect (13,9%). Totodată, în instituțiile de educație timpurie cu destinație generală sunt integrați 175 copii cu dizabilități și 1259 copii cu cerințe educaționale speciale.

Învățământul primar și secundar general³

În anul de studii 2020/21, învățământul primar și secundar general s-a desfășurat în 1241 instituții, inclusiv 106 școli primare, 787 gimnazii, 338 licee și 10 școli pentru copii cu deficiențe în dezvoltarea intelectuală sau fizică. Majoritatea instituțiilor de învățământ primar și secundar general, aparțin sectorului public (98,1%) și 74,5% din total instituții au funcționat în mediul rural.

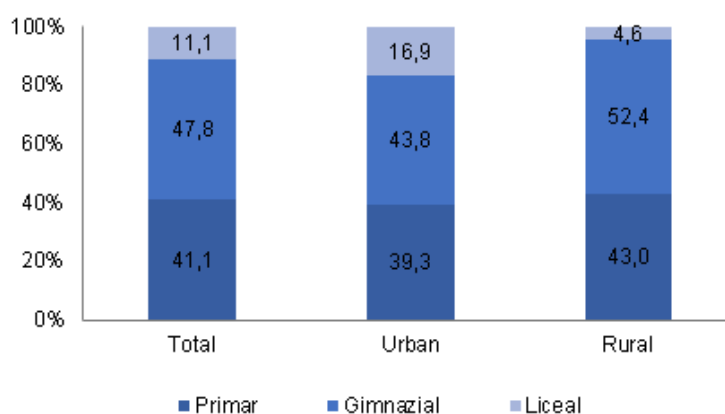
La începutul anului de studii 2020/21, în învățământul primar și secundar general erau înscriși 334,4 mii elevi, cu 1,2 mii mai mulți față de 2019/20 și mai puțini față de 2017/18 (vezi anexa, tabelul 6).

Din punct de vedere al distribuției pe sexe și pe medii de reședință, în anul de studii 2020/21 50,8% din elevi erau băieți, iar 52,9% își făceau studiile în mediul urban. Ponderea copiilor înscriși în clasa I, care au urmat programe de educație preșcolară, a constituit 97,8%.

În învățământul primar au fost cuprinși 41,1% din numărul total de elevi, în învățământul gimnazial – 47,8% și în cel liceal – 11,1%.

Învățământul liceal în mediul rural este mai puțin atractiv

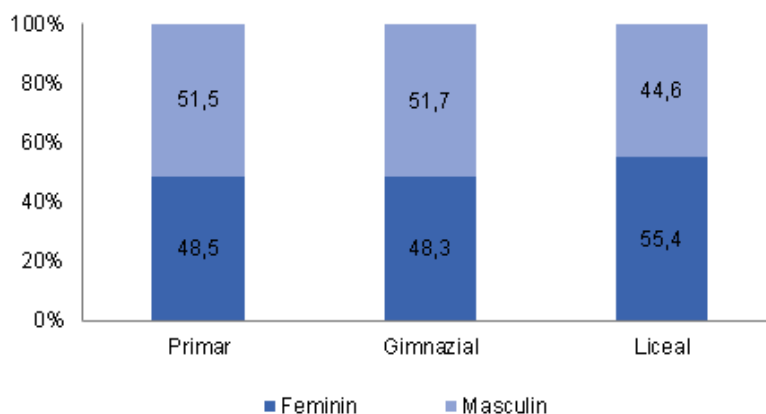
Figura 5. Structura elevilor din învățământul primar și secundar general pe niveluri și medii de reședință, 2020/21

[Datele graficului în format .xlsx](#)

În ceea ce privește repartizarea pe sexe și pe niveluri educaționale, fetele au predominat în nivelul liceal.

Figura 6. Structura elevilor din învățământul primar și secundar general pe niveluri și sexe, 2020/21

[Datele graficului în format .xlsx](#)

Ponderea elevilor cu cerințe educaționale speciale și cu dizabilități integrați în instituțiile de învățământ general s-a majorat

La începutul anului de studii 2020/21, în instituțiile de învățământ primar și secundar general din țară au fost înscriși 9,8 mii elevi cu cerințe educaționale speciale și cu dizabilități, dintre care majoritatea au urmat studiile în instituții de învățământ general (94,5%), iar 5,5% – în școli pentru copii cu deficiențe în dezvoltarea intelectuală sau fizică.

Comparativ cu anul de studii 2016/17, în instituțiile de învățământ general s-a diminuat numărul de elevi cu cerințe educaționale speciale (cu 10,9%) și a crescut numărul de elevi cu dizabilități (cu 3,7%).

Totodată, ponderea elevilor cu cerințe educaționale speciale și cu dizabilități care frecventează instituții de învățământ cu destinație generală, s-a majorat pe parcursul ultimilor cinci ani cu 2,3 p.p.

Proporția băieților cu cerințe educaționale speciale și cu dizabilități, cuprinși în învățământul general, rămâne a fi mai mare comparativ cu cea a fetelor în anul de studii 2020/21: 65,9% și, respectiv, 34,1%.

Numărul elevilor din școlile pentru copii cu deficiențe în dezvoltarea intelectuală sau fizică s-a redus cu 37,1% față de anul de studii 2016/17. În anul de studii 2020/21, două treimi din elevii acestor școli erau copii cu deficiențe în dezvoltarea intelectuală (66,5%).

Învățământul extrașcolar

În anul 2020, în țară au activat: 118 școli de muzică și artă pentru copii, în care și-au făcut studiile 21,3 mii copii; 49 centre de creație pentru copii, în cadrul cărora au funcționat diverse cercuri, în care au participat 33,0 mii copii; 9 centre de creație tehnică în care au participat 5,0 mii copii; 2 centre ale tinerilor naturaliști și 3 centre ale tinerilor turiști în care au participat 1,3 mii copii și, respectiv, 2,0 mii copii.

În cadrul școlilor de muzică, cele mai solicitate instrumente studiate au fost pianul (pentru 4,7 mii copii) și instrumentele cu coardă (pentru 2,9 mii copii), iar în cadrul școlilor de artă cele mai atractive au fost arta plastică și clasa coreografică (pentru 5,9 mii și, respectiv, 2,5 mii copii).

Biblioteci pentru copii

În anul 2020, activau 110 biblioteci pentru copii: Biblioteca Națională pentru Copii „Ion Creangă” și 109 biblioteci publice teritoriale / filiale pentru copii, cu 4 unități mai puține comparativ cu anul 2019 (vezi anexa, tabelul 8).

Dezvoltarea tehnologică, respectiv progresul tehnologiilor informării și comunicării, au provocat schimbări în activitatea bibliotecilor, astfel, se atestă o tendință descendentă între anii 2016 și 2020: diminuarea numărului de utilizatori activi în cadrul bibliotecilor (cu 38,7%), precum și micșorarea numărului de împrumuturi de documente (de 2,4 ori).

În același timp, numărul de vizitatori pe blogurile/ website-urile bibliotecilor pentru copii a crescut de 7,3 ori față de anul 2016 (114,6 mii în 2020 comparativ cu 15,7 mii în 2016).

În cadrul bibliotecilor pentru copii, în anul 2020 s-au desfășurat 6,1 mii activități cu caracter cultural, informațional, social, științific sau de alt ordin.

Protecția socială a copilului

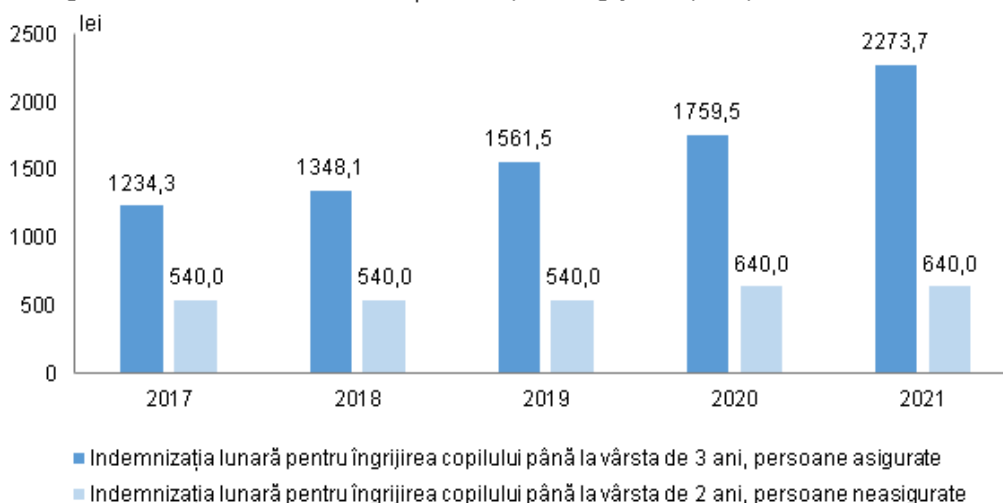
Numărul beneficiarilor de indemnizații pentru copii este în creștere

Conform datelor Casei Naționale de Asigurări Sociale, la 1 ianuarie 2021 numărul beneficiarilor (mame, tați și alte persoane) de indemnizații unice la nașterea și pentru creșterea copilului a constituit 81,4 mii beneficiari (cu 2,6% mai mult față de 1 ianuarie 2017), inclusiv 47,9 mii persoane asigurate și 33,5 mii persoane neasigurate. Numărul copiilor pentru care au fost oferite aceste indemnizații a fost de 84,7 mii copii. Proportia copiilor acoperiți cu indemnizații pentru îngrijirea copilului în numărul total al copiilor de până la 3 ani a

constituit 92,1%, la 1 ianuarie 2021 ([indicator ODD 1.3.1.b](#)) (vezi anexa, tabelul 9).

Începând cu 1 ianuarie 2021, mărimea medie a indemnizației unice la nașterea copilului a constituit 8299 lei. În cazul indemnizației lunare pentru persoanele asigurate, acordată pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, mărimea medie a constituit 2273,7 lei, față de 640,0 lei în cazul persoanelor neasigurate, acordată pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani. Din cele 47,9 mii persoane asigurate care au beneficiat de indemnizație, 38,3 mii persoane au fost mame, 9,3 mii persoane - tați și 0,3 mii alte persoane. În cazul persoanelor neasigurate, din cei 33,5 mii beneficiari, 33,3 mii beneficiari au fost mame, 192 persoane - tați și 20 – alte persoane.

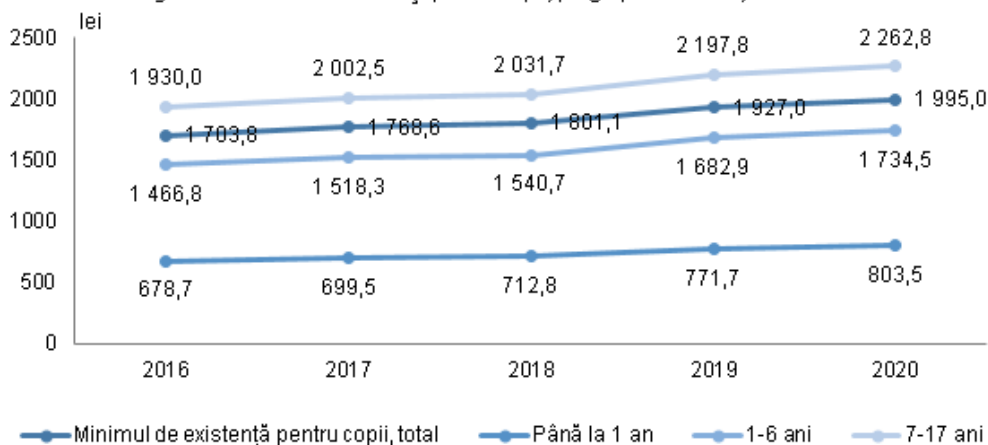
Figura 7. Mărimea medie a indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului, la 1 ianuarie 2017-2021

[Datele graficului în format .xlsx](#)

Indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului acoperă minimul de existență în cazul persoanelor asigurate, dar nu și în cazul persoanelor neasigurate

În ultimii 5 ani, mărimea minimului de existență pentru copii a crescut cu 17,1%. Astfel, valoarea minimului de existență în anul 2020 a constituit în total pentru copii – 1995,0 lei, inclusiv 803,5 lei pentru copiii de până la 1 an, 1734,5 lei pentru copii în vârstă de 1-6 ani și 2262,8 lei pentru cei cu vârsta de 7-17 ani.

Figura 8. *Minimul de existență pentru copii, pe grupe de vârstă, 2016-2020*

[Datele graficului în format .xlsx](#)

Indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului până la 3 ani, în cazul persoanelor asigurate, a depășit minimul de existență stabilit pentru copiii în vârstă de până la 1 an de 2,8 ori și, în același timp, a acoperit minimul de existență pentru copii în vârstă de 1-6 ani în proporție de 131,1%.

Tabelul 1. *Raportul dintre indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului și minimul de existență pentru copii, la 1 ianuarie 2017-2021*

	2017	2018	2019	2020	2021
Raportul dintre indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului și minimul de existență pentru copii în vârstă de până la 1 an, %					
persoane asigurate (până la 3 ani)	181,9	192,7	219,1	239,3	282,9
persoane neasigurate (până la 2 ani)	79,6	77,2	75,8	90,2	79,7
Raportul dintre indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului și minimul de existență pentru copii în vârstă de 1-6 ani, %					
persoane asigurate (copii până la 3 ani)	84,1	88,8	101,4	109,7	131,1
persoane neasigurate (copii până la 2 ani)	36,8	35,6	35,0	41,4	36,9

[Datele tabelului în format .xlsx](#)

Însă, indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 2 ani, acordată persoanelor neasigurate, a acoperit minimul de existență stabilit pentru copiii de până la 1 an în proporție de 79,7% și minimul de existență stabilit pentru copiii de 1-6 ani în proporție mult mai mică - 36,9%.

Cei mai mulți copii care beneficiază de alocații sociale de stat sunt copiii cu dizabilități severe

La 1 ianuarie 2021, 10,4 mii copii cu dizabilități au beneficiat de alocații sociale de stat, 44,5% fiind copii cu dizabilități severe. Mărimea medie a alocației lunare pentru copiii cu dizabilități a constituit 770,1 lei, majorându-se de 1,5 ori comparativ cu 1 ianuarie 2017. Beneficiari de alocații pentru pierderea întreținătorului au fost 6,2 mii copii, mărimea alocației lunare constituind 630,2 lei, fiind de 1,6 ori mai mare comparativ cu 1 ianuarie 2017.

Tabelul 2. *Numărul copiilor beneficiari de alocații sociale de stat și mărimea medie a alocației lunare, la 1 ianuarie 2017-2021*

	2017	2018	2019	2020	2021
	<i>Numărul beneficiarilor, persoane</i>				
Copii cu dizabilități în vârstă de până la 18 ani	11 746	11 676	10 635	10 684	10 429
inclusiv:					
severă	5 114	5 032	4 796	4 865	4 643
accentuată	4 602	4 544	3 899	3 735	3 604
medie	2 030	2 100	1 940	2 084	2 182

	2017	2018	2019	2020	2021
Copii care și-au pierdut întreținătorul	4 509	4 993	5 488	6 091	6 211
<i>Mărima medie a alocației lunare, lei</i>					
Copii cu dizabilități în vârstă de până la 18 ani	503,0	562,5	702,2	737,5	770,1
inclusiv:	539,5	615,2	767,5	808,2	851,9
severă					
accentuată	522,2	574,7	716,6	756,0	791,1
medie	367,5	410,1	511,8	539,3	561,3
Copii care și-au pierdut întreținătorul	402,0	436,7	577,4	599,6	630,2

[Datele tabelului în format .xlsx](#)

Numărul copiilor aflați în situații de risc este în descreștere, cei mai vulnerabili rămân a fi copiii din mediul rural

Conform datelor Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, la sfârșitul anului 2020, au fost luați la evidență circa 10,3 mii copii aflați în situații de risc⁴, 71,7% dintre aceștia fiind din mediul rural. În numărul copiilor aflați în situație de risc au predominat băieții, constituind 52,0%. Fiecare al doilea copil (52,1%) avea vârsta de 7-15 ani, 21,3% aveau vârsta de 3-6 ani, 17,9% - vârsta de 16-17 ani și 8,8% - vârsta de 0-2 ani. Din numărul copiilor aflați în situații de risc, 219 copii erau copii cu dizabilități.

Totodată, au fost înregistrați 866 copii supuși violenței, cu 14,7% mai mult față de anul 2019 (vezi anexa, tabelul 10). În structura acestora, 54,8% erau din mediul urban, iar 56,9% erau băieți.

Numărul copiilor neglijati a constituit 8,1 mii copii. Cel mai des victime ale neglijenței au fost copiii în vârstă de 7-15 ani (52,3%). În structura acestora, 75,6% erau din mediul rural, iar 51,6% erau băieți.

Sănătatea copiilor

Conform datelor Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, la sfârșitul anului 2020, numărul medicilor pediatri a constituit 448 medici. La 10 mii copii în vârstă de 0-17 ani în medie au revenit 8 medici pediatri și circa 38 paturi de toate profilurile pentru copii amplasate în instituțiile medico-sanitare. În total, în instituțiile medico-sanitare au fost internați 74,1 mii copii.

Tabelul 3. Asigurarea cu medici pediatri și paturi de toate profilurile pentru copii amplasate în instituțiile medico-sanitare, 2016-2020

	2016	2017	2018	2019	2020
Numărul de medici-pediatri la 10 000 copii în vârstă de 0-17 ani	497	469	470	471	448
	8,3	7,9	8,0	8,2	8,0
Numărul de paturi pentru copii la 10 000 copii în vârstă de 0-17 ani	2 880	2 768	2 728	2 724	2 113
	47,8	46,4	46,2	47,5	37,7

[Datele tabelului în format .xlsx](#)

Afecțiunile din perioada perinatală sunt principala cauză a morbidității nou-născuților

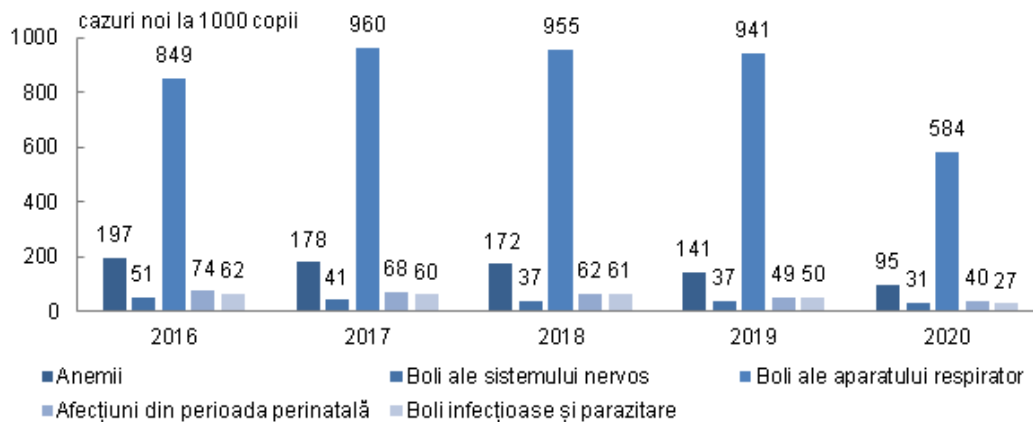
Circa 7,4 mii copii s-au născut bolnavi ori s-au îmbolnăvit cu diverse boli, ceea ce a reprezentat 23,8% din numărul copiilor născuți-vii (vezi anexa, tabelul 11). Afecțiunile din perioada perinatală sunt în topul cauzelor morbidității copiilor nou-născuți. Numărul afecțiunilor, a căror origine se situează în perioada perinatală a copiilor, s-a micșorat de la 12,6 mii cazuri noi în anul 2016 până la 7,9 mii cazuri noi în anul 2020. Preponderent, acestea includ tulburările legate de greutatea insuficientă la naștere, suferința respiratorie a nou-născutului, infecții specifice perioadei perinatale și hipoxia intrauterină și asfizia obstreticală.

Totodată, conform datelor instituțiilor medico-sanitare, circa 1,6 mii născuți-vii s-au născut prematur sau 5,1% din total născuți-vii, iar 1,7 mii născuți-vii au avut greutatea de până la 2500 gr. sau 5,3% din total născuți-vii.

Copiii în primul an de viață suferă cel mai des de boli ale aparatului respirator, anemie și afecțiuni din perioada perinatală

Incidența prin boli la copii în primul an de viață a constituit 929,0 cazuri noi la 1000 copii. Cel mai des copiii au suferit de boli ale aparatului respirator (584 cazuri noi la 1000 copii), anemie (95 cazuri noi la 1000 copii), afecțiuni din perioada perinatală (40 cazuri noi la 1000 copii), boli ale sistemului nervos (31 cazuri noi la 1000 copii) și boli infecțioase și parazitare (27 cazuri noi la 1000 copii).

Figura 9. Incidența prin principalele boli la copiii în primul an de viață, 2016-2020

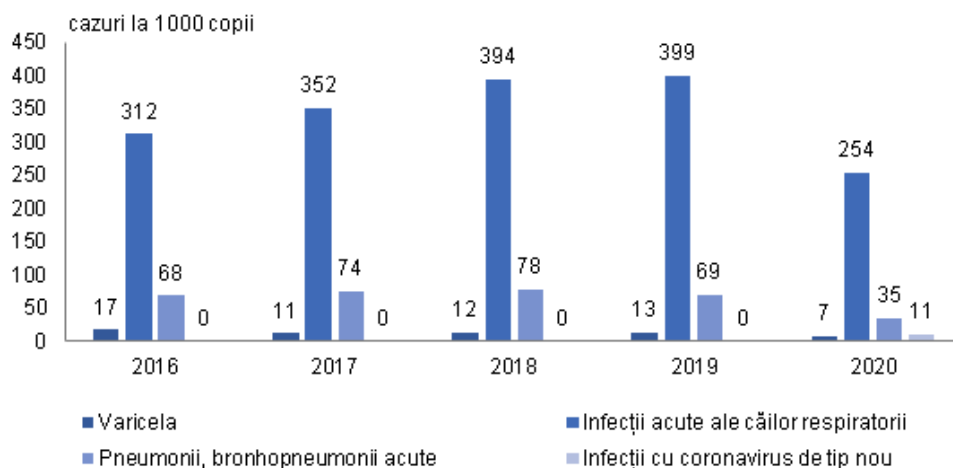
[Datele graficului în format .xlsx](#)

Copiii de 0-17 ani suferă cel mai des de boli ale aparatului respirator, boli infecțioase și diverse leziuni traumatice

La sfârșitul anului 2020, în structura incidenței prin boli la copiii în vârstă de 0-17 ani au predominat bolile aparatului respirator (403 cazuri noi la 1000 copii), bolile infecțioase și parazitare (34 cazuri noi la 1000 copii), leziunile traumatice, otrăvirile și alte consecințe ale cauzelor externe (32 cazuri noi la 1000 copii), bolile sistemului nervos și organelor de simț (24 cazuri noi la 1000 copii), bolile pielii și țesutului celular subcutanat (24 cazuri noi la 1000 copii), afecțiunile sângelui și organelor hematopoietice (18 cazuri noi la 1000 copii), bolile aparatului digestiv (12 cazuri noi la 1000 copii) (vezi anexa, tabelul 13).

Printre bolile infecțioase și parazitare întâlnite cel mai des la copii au fost infecțiile acute ale căilor respiratorii (254 cazuri la 1000 copii), pneumoniile, bronhopneumoniile acute (35 cazuri la 1000 copii), infecțiile cu coronavirus de tip nou (COVID-19) (11 cazuri la 1000 copii), varicela (7 cazuri la 1000 copii).

Figura 10. Prevalența prin principalele boli infecțioase la copiii în vârstă de 0-17 ani, 2016-2020

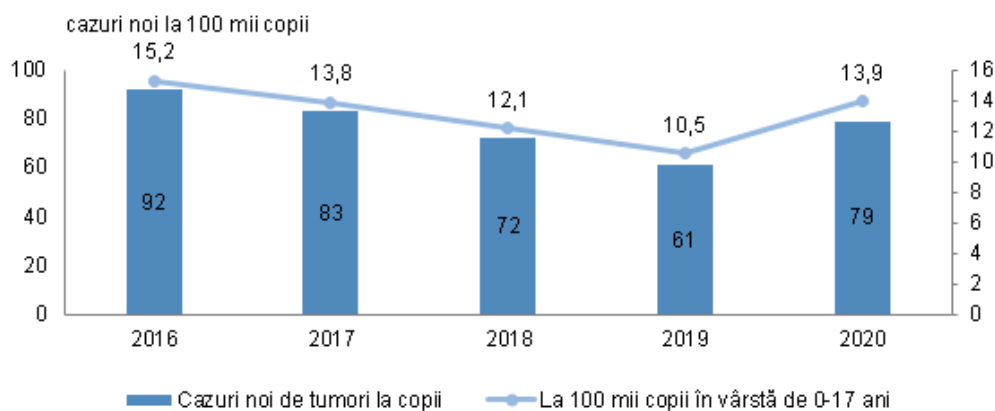

[Datele graficului în format .xlsx](#)

Cele mai multe cazuri noi de tumori la copii se atestă la nivelul țesutului limfoid, creierului și altor părți ale sistemului nervos

În anul 2020, numărul cazurilor noi de tumori maligne s-a majorat, la 100 mii copii în vârstă de 0-17 ani revenind 13,9 cazuri noi comparativ cu 10,5 cazuri noi în anul 2019. În structura incidenței prin tumori maligne în cazul copiilor au prevalat tumorile la nivelul țesutului limfoid, hematopoietic și înrudite ale acestuia – 57,0%, creierului și altor părți ale sistemului nervos central – 22,8%, țesutului mesotelial și ale țesuturilor moi - 6,3%, oaselor și cartilajelor articulare – 2,5%, precum și la nivelul altor localizări – 11,4%.

Figura 11. Incidența prin tumori maligne la copiii în vârstă de 0-17 ani, 2016-2020

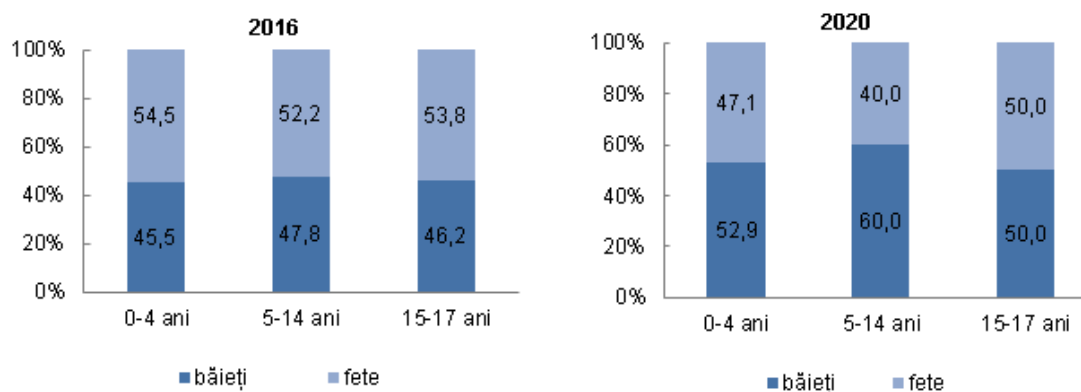

[Datele graficului în format .xlsx](#)

Numărul cazurilor noi de tumori maligne este mai mare în cazul copiilor cu vârsta de 5-14 ani și a băieților

Incidența prin tumori maligne a fost mai mare la copiii cu vârsta de 5-14 ani. La fel, aceasta a fost mai mare în cazul băieților (15,1 cazuri noi la 100 mii băieți comparativ cu 12,7 cazuri noi la 100 mii fete).

Figura 12. Structura incidenței prin tumori maligne la copii, pe grupe de vârstă și sexe, în anul 2016 și 2020

[Datele graficului în format .xlsx](#)

Numărul cazurilor noi de tuberculoză activă este mai mare în cazul copiilor în vârstă de 5-14 ani și al fetelor

În anul 2020, la 100 mii copii de 0-17 ani au revenit 9,2 cazuri noi de tuberculoză activă. Incidența prin tuberculoză activă la 100 mii copii în

vârstă de 0-14 ani a constituit 8,5 cazuri noi ([indicator ODD 3.3.2](#)). Circa 48% din cazuri au fost înregistrate la copiii în vârstă de 5-14 ani și 51,9% în rândul fetelor. De asemenea, tuberculoza la copii a predominat în mediul urban, unde s-au înregistrat 53,8% din cazuri.

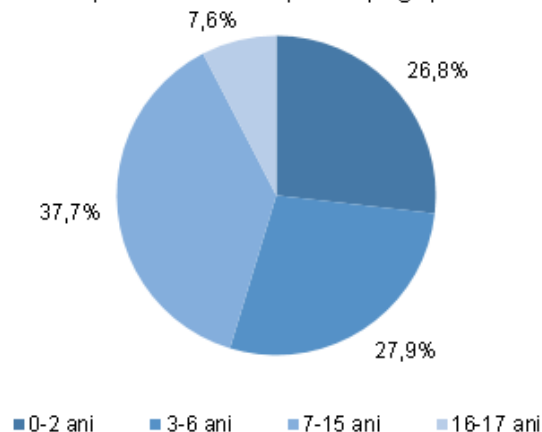
Copiii supuși examinării profilactice cel mai des sunt depistați cu acuitate vizuală scăzută

În anul 2020, circa 201,9 mii copii au fost supuși examenelor profilactice, cu 15,5% mai puțin față de anul precedent. Astfel, la 1000 copii în vârstă de 0-17 ani examinați au revenit 9,5 copii depistați cu acuitate vizuală, 4,4 copii cu dereglări de ținută, 4,1 copii cu tulburări de vorbire, 3,9 copii cu scolioză.

Copiii recunoscuți cu dizabilitate primară sunt preponderent din mediul rural și au ca cauză principală a dizabilității tulburările mentale și malformațiile congenitale

În anul 2020, au fost recunoscuți cu dizabilitate primară (caz nou) 1,2 mii copii în vârstă de 0-17 ani, 61,8 % din aceștia fiind din mediul rural. Fiecare al patrulea copil diagnosticat avea vârsta de 0-2 ani, iar fiecare al treilea avea vârsta cuprinsă între 3-6 ani. Cauzele predominante ale dizabilității primare rămân a fi tulburările mentale și de comportament (26,2%), malformațiile congenitale, deformațiile și anomaliile cromozomiale (23,6%) și bolile sistemului nervos (15,5%). De menționat, că în mediul rural ponderea copiilor cu grad sever de dizabilitate în total copii recunoscuți cu dizabilitate primară a fost mai mică comparativ cu mediul urban (34,6% comparativ cu 44,6%). În anul 2020, au fost deserviți de instituțiile medico-sanitare 12,1 mii copii cu dizabilități (*vezi anexa, tabelul 17*).

Figura 13. Structura copiilor cu dizabilitate primară pe grupe de vârstă, în anul 2020

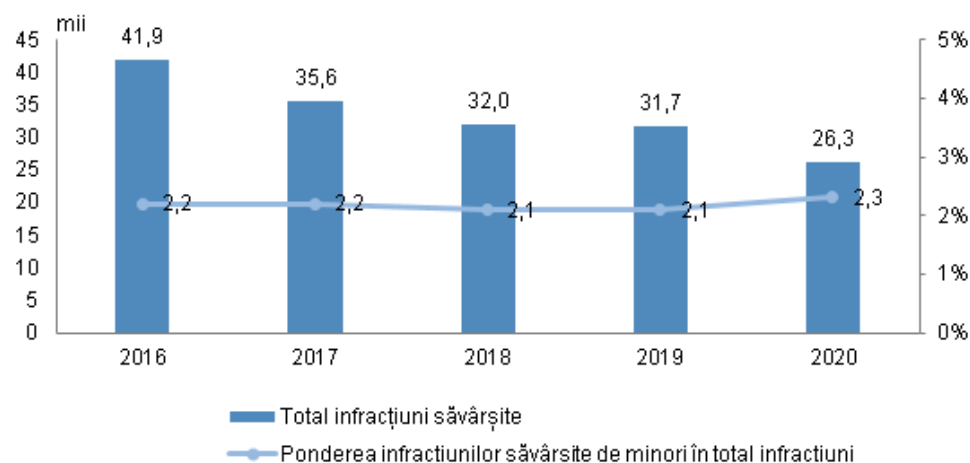

[Datele graficului în format .xlsx](#)

Infraționalitatea juvenilă

Conform datelor Ministerului Afacerilor Interne, în anul 2020 la 100 mii minori (0-17 ani) au revenit 108 infracțiuni, față de 156 infracțiuni în anul 2016. Ponderea infracțiunilor comise de minori în total infracțiuni a constituit 2,3%.

Figura 14. Numărul total al infracțiunilor înregistrate și ponderea infracțiunilor săvârșite de către minori, 2016-2020

[Datele graficului în format .xlsx](#)

Minorii comit cel mai des furturi, jafuri și acte de huliganism

Infracțiunile cel mai des comise de minori rămân a fi furturile, cu o pondere de 56,3% din total infracțiuni, jafurile – 6,6%, cazurile de huliganism – 4,0%, vătămările intenționate – 2,0% și violuri – 1,2%, precum și alte infracțiuni – 29,9%.

Numărul total al minorilor care au comis infracțiuni în anul 2020 a constituit 1137 copii, inclusiv 1071 copii cu vârsta 14-17 ani (94,2%), restul având vârsta de până la 14 ani (*vezi anexa, tabelul 20*). Preponderent infracțiunile au fost săvârșite de băieți, 92,9% față de 7,1% în cazul fetelor.

Numărul infracțiunilor comise împotriva copiilor este în descreștere

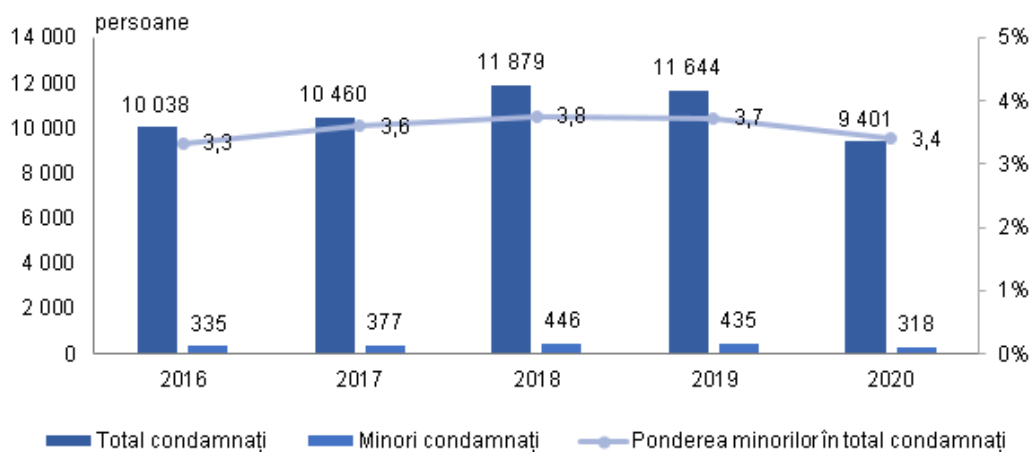
În anul 2020, împotriva copiilor au fost comise 774 infracțiuni. Dintre acestea, 16,8% au constituit raporturi sexuale cu persoane care nu au împlinit vârsta de 16 ani, 11,1% au fost violuri și 6,1% acte de huliganism.

Minorii primesc ca pedeapsă preponderent condamnarea condiționată, iar aproape fiecare al treilea minor condamnat a comis furt

Conform datelor Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești, la sfârșitul anului 2020 numărul minorilor condamnați în primă instanță a constituit 318 copii, la 100 mii minori revenind 57 copii condamnați (*vezi anexa, tabelul 22*).

Aproape fiecare al treilea minor (37,4%) a fost condamnat pentru furt – 119 copii, condamnați pentru huliganism – 45 copii (14,2%), pentru jaf și tâlhării – 19 copii (6,0%), pentru viol – 12 copii (3,8%), pentru infracțiuni legate de droguri – 9 copii (2,8%), iar pentru omor au fost condamnați 6 copii (1,9%). În structura sancțiunilor aplicate minorilor a fost preponderentă condamnarea condiționată (44,0%), iar fiecare al doilea minor a primit pedeapsa cu închisoare (41,2%) (*vezi anexa, tabelul 23*).

Figura 15. Numărul persoanelor condamnate în primă instanță și al minorilor condamnați, 2016-2020

[Datele graficului în format .xlsx](#)

Conform datelor Administrației Naționale a Penitenciarelor, la 1 ianuarie 2021 numărul minorilor condamnați definitiv care executau pedeapsa cu închisoarea a constituit 45 copii.

Caracteristica gospodăriilor cu copii

Gospodăriile cu copii au în componența lor preponderent un singur copil, gospodăriile cu mai mulți copii fiind caracteristice mai mult mediului rural

Conform datelor Cercetării Bugetelor Gospodăriilor Casnice, în anul 2020 din total gospodării 31,1% au avut la întreținere cel puțin un copil sub 18 ani, din care 49,0% au avut un singur copil, 37,1% – doi copii, iar 13,9% – trei și mai mulți copii. În medie, la o gospodărie cu copii a revenit 1,7 copii. Gospodăriile cu mulți copii sunt caracteristice mai mult pentru mediul rural, unde au fost concentrate 68,2% din totalul gospodăriilor cu 3 și mai mulți copii.

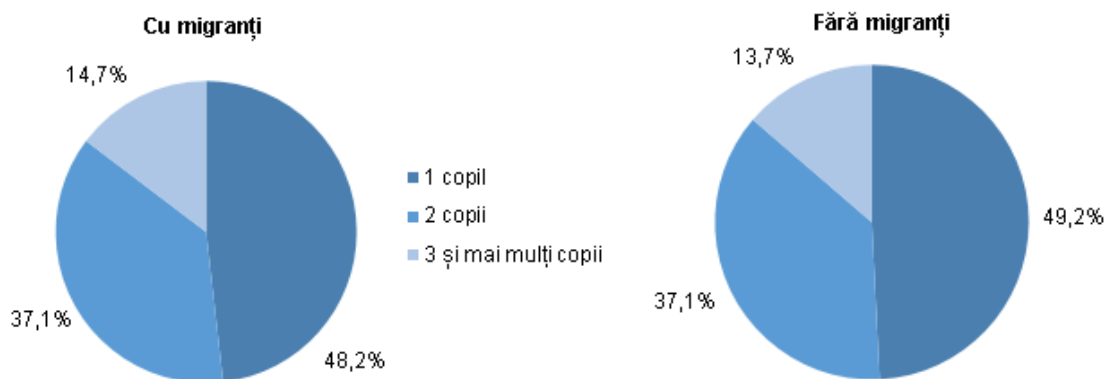
În mediul urban ponderea gospodăriilor monoparentale este mai mare decât în mediul rural

În funcție de tipul gospodăriei, acestea au fost formate preponderent din cupluri familiale (62,3%) și gospodării atribuite la categoria „alte gospodării cu copii”, acestea fiind cazurile gospodăriilor formate din mai multe nuclee familiale (29,7%). Gospodăriile monoparentale au constituit 8,0% din totalul gospodăriilor cu copii. În mediul urban, ponderea gospodăriilor monoparentale a fost cu 3,8 puncte procentuale mai mare comparativ cu mediul rural (10,1% față de 6,3%).

Ponderea gospodăriilor cu copii și migranți în mediul rural este mai mare decât în mediul urban

Din total gospodării cu copii, 15,9% au fost gospodării cu migranți. Pentru mediul rural este caracteristică o rată de emigrare mai mare, astfel ponderea gospodăriilor cu copii, în componența cărora cel puțin un membru era plecat peste hotare, în mediul rural a constituit 19,1% față de 11,9% în mediul urban. În funcție de numărul copiilor, gospodăriile cu migranți se repartizează după cum urmează: 48,2% - gospodării cu un copil, 37,1% - cu doi copii și 14,7% - cu trei și mai mulți copii.

Figura 16. Structura gospodăriilor în funcție de prezența migranților și numărul de copii, în anul 2020

[Datele graficului în format .xlsx](#)

Gospodăriile cu copii au venituri mult mai mici decât cele fără copii

Veniturile gospodăriilor casnice cu copii sunt mai mici decât veniturile gospodăriilor fără copii. În medie, în anul 2020 veniturile disponibile ale gospodăriilor cu copii au constituit 2615,9 lei lunar pe o persoană sau de 1,4 ori mai puțin comparativ cu veniturile gospodăriilor fără copii. Pe măsura creșterii numărului de copii în gospodărie, descrește și valoarea medie a veniturilor acestea, de la 3053,0 lei lunar în cazul gospodăriilor cu 1 copil până la 1844,1 lei în cazul celor cu 3 și mai mulți copii (*vezi anexa, tabelul 28*).

Principala sursă de formare a veniturilor gospodăriilor a fost activitatea salarială (54,5%), fiind urmată de veniturile din prestații sociale (8,9%), activitatea individuală agricolă (8,3%) și activitatea individuală non-agricolă (8,2%). Transferurile din afara țării au contribuit la formarea veniturilor în proporție de 16,7% (*vezi anexa, tabelul 27*).

În mediul urban se consumă mai multe produse bogate în proteine, iar în mediul rural mai multe produse de panificație

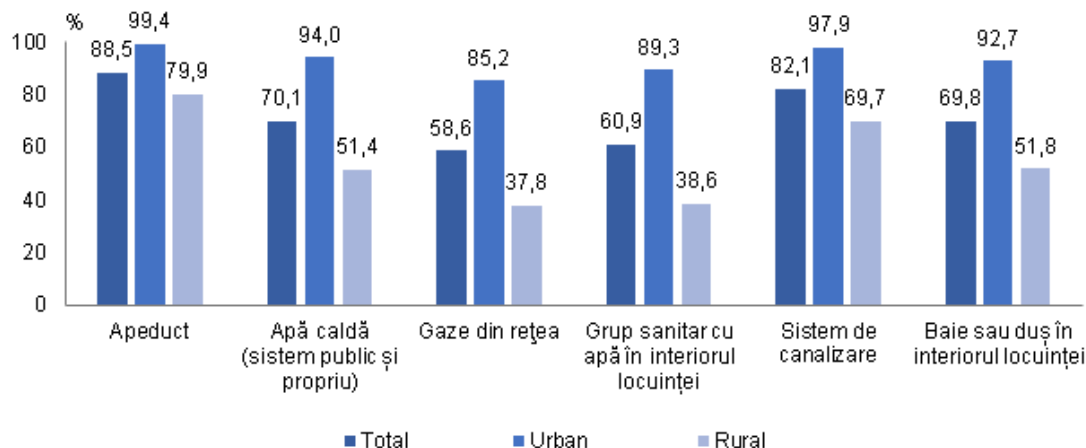
Paternalul de consum al gospodăriilor cu copii în anul 2020 s-a caracterizat prin consum de pâine și produse de panificație în cuantum de 9,3 kg/persoană, carne și preparate din carne – 4,0 kg/persoană, lapte și produse lactate – 17,6 litri/persoană, cartofi – 3,5 kg/persoană, legume și bostănoase – 8,4 kg/persoană, fructe și pomușoare – 5,2 kg/persoană.

În mediul urban s-a consumat mai multe produse bogate în proteine, cum ar fi carnea (4,2 kg/persoană față de 3,9 în rural), laptele (19,4 litri/persoană față de 16,3 în rural) și ouăle (16,8 bucăți/persoană față de 15,3 în rural). În mediul rural, însă, s-a remarcat un consum mai mare de produse de panificație (9,7 kg/persoană față de 8,6 în urban) (*vezi anexa, tabelul 32*).

Condițiile de trai ale gospodăriilor cu copii din mediul urban sunt mai bune decât ale celor din mediul rural

Condițiile de trai din perspectiva accesului la comodități, diferă semnificativ pentru gospodăriile cu copii de la sat și cele de la oraș. În mediul urban, gospodăriile cu copii locuiesc în condiții mult mai bune decât cele din mediul rural. Astfel, în orașe 99,4% din gospodăriile cu copii dispuneau de apeduct, 97,9% – de sisteme de canalizare, 92,7% – de baie sau duș în locuință și 85,2% – de gaze din rețea. În schimb, la sate doar 79,9% gospodăriile cu copii dispuneau de apeduct, 69,7% – de sisteme de canalizare, 51,8% – de baie sau duș în interior și doar 37,8% – de gaze din rețea.

Figura 17. Dotarea locuințelor gospodăriilor cu copii cu principalele comodități, în anul 2020

[Datele graficului în format .xlsx](#)

Conform opiniei gospodăriilor cu copii, circa 86 la sută din acestea considerau că în anul 2020 nu au intervenit careva schimbări majore în nivelul de bunăstare al gospodăriilor comparativ cu anul precedent, 5,8% au menționat că trăiesc mai bine, iar 8,1% considerau că situația s-a înrăutățit. Pentru necesitățile minime ale gospodăriei, conform aprecierilor respondenților cu copii, ar fi suficientă suma de 2132,9 lei lunar pe o persoană. Totodată, pentru un trai decent a fost menționat necesarul de 4165,0 lei în medie pe o persoană (*vezi anexa, tabelul 33*).

În anul 2020, ponderea populației cu cheltuielile gospodăriilor pentru sănătate mai mari de 10% în totalul de cheltuieli ale gospodăriilor

(indicatorul ODD 3.8.2.a) pentru gospodăriile cu copii a fost de circa 2 ori mai mică față de gospodăriile fără copii (7,7% comparativ cu 16,3%) (*vezi anexa, tabelul 34*).

- [Anexă \(34 tabele .xlsx\)](#)

Note:

¹ Informația este prezentată fără datele raioanelor din partea stânga a Nistrului și mun. Bender.

² Datele cu privire la numărul populației copiilor, la 1 ianuarie 2021, sunt provizorii. Numărul populației, cât și indicatorii relativi dependenți de numărul populației sunt raportați la populația cu reședință obișnuită.

Reședința obișnuită este definită ca locul în care persoana a trăit preponderent în ultimele 12 luni indiferent de absențele temporare (în scopul recreării, vacanței, vizitelor la rude și prieteni, afacerilor, tratamentului medical, pelerinajelor religioase etc.).

³ Informația este prezentată fără datele raioanelor din partea stânga a Nistrului și mun. Bender, cu excepția instituțiilor situate pe acest teritoriu, care se află în subordinea Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova.

⁴ Noțiunea de copil aflat în situație de risc, violență și neglijare sunt utilizate în conformitate cu Legea 140/2013.

Informații relevante:

- [Banca de date statistice / Statistica socială](#)
- [Calendarul de diseminare electronica a informațiilor statistice în anul 2021](#)

Eurostat

- [Baza de date a Eurostat](#)
- [Publicație online, Living conditions in Europe](#)
- [Articole, Household composition statistics](#)

Direcția Statistică a ONU

- [Baza de date globală a indicatorilor Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă](#)

Persoană de contact:
Nadejda Cojocari
șef al direcției statistica serviciilor sociale
Tel: 067 770 011

[Prima](#) / Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2020

Tel. 022 40 30 00

Fax

str. Grenoble, 106, MD-2019 Chișinău, Republica Moldova

Email: moldstat@statistica.gov.md

Copyright © 2021 **BIROUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ**

Condiții de utilizare